

ÚRSKURÐARNEFND UM VIÐSKIPTI VIÐ FJÁRMÁLAFYRIRTÆKI

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Ár 2006, fimmtudaginn 21. desember, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Grétar Grétarsson, Gunnar Viðar og Íris Ösp Ingjaldsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 16/2006**:

M
gegn
fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r:

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar, og fjármálafyrirtækið F, hér eftir nefnt varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefnd 20. október 2006 með kvörtun A, hrl., f.h. sóknaraðila, dagsettri 18. sama mánaðar. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 23. október 2006, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi hans, dagsettu 13. nóvember 2006. Bréfið var sent lögmanni sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 14. nóvember 2006, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust með bréfi lögmannsins, dagsettu 27. nóvember 2006.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 1. 15. og 21. desember 2006.

II.

Málsatvik.

Hinn 14. desember 2005 gerðu aðilar máls þessa með sér kaupsamning um sex stofnfjárhloti sóknaraðila í B, Seldi sóknaraðili varnaraðila hlutina, sem voru að nafnvirði kr. 234.816, á genginu 24 eða fyrir kr. 5.635.584. Var kaupverðið miðað við framreiknað nafnvirði í upphafi árs 2005 samkvæmt ákvörðun aðalfundar B, 1. apríl 2005 um endurmat stofnfjár vegna ársins 2005. Kaupverðið var greitt inn á bankareikning sóknaraðila.

Með bréfi, dagsettu 11. apríl 2006, óskaði lögmaður sóknaraðila eftir fundi með varnaraðila til að fá skýringar á gengisviðmiðun í umræddum kaupum. Hafði hann eftir sóknaraðila að tilteknir stofnhlutir hefðu verið seldir á genginu 46 og aðrir á 70. Varnaraðili svaraði með rafpósti 24. apríl 2006 og kvað umsamið kaupverð hafa tekið mið af því gengi sem viðskipti með stofnfjárhloti fóru fram á þeim tíma sem viðskiptin áttu sér stað.

Málið barst úrskurðarnefndinni með kvörtun, dagsettri 18. október 2006.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að varnaraðili greiði honum „markaðsverð fyrir stofnfjárhloti hans í B,

Sóknaraðili byggir á því að varnaraðili hafi keypt stofnfjárhloti sóknaraðila á undirgengi, þ.e. genginu 24, en hafi á svipuðum tíma búið yfir vitneskju um að markaðsgengi hlutanna væri allt að 70. Kveður sóknaraðili sama mann hafa setið í stjórn

B, og varnaraðila og hafi varnaraðili því haft fullkomna vitneskju um raunvirði og gengi stofnfjárhlutanna. Hafi varnaraðili með þessum hætti misnotað sér aðstöðu sína og upplýsingar á kostnað sóknaraðila.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess aðallega að máli þessu verði vísað frá úrskurðarnefndinni, en til vara að öllum kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Aðalkröfu sína styður varnaraðili þeim rökum að samkvæmt 5. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki sé það skilyrði fyrir meðferð máls hjá nefndinni að sett hafi verið fram krafa af hálfu viðskiptamanns sem fjármálafyrirtæki hafi hafnað eða ekki náðst sátt um. Hafi lögmaður sóknaraðila eingöngu lagt fram bréflega fyrirspurn til varnaraðila þar sem óskað hafi verið eftir skýringum á gengisviðmiðun í viðskiptum aðila. Hafi þar hvorki verið að finna formlega kvörtun né kröfu á hendur varnaraðila. Þá telur varnaraðili kvörtun sóknaraðila, rökstuðning og málalíbúnað allan svo óskýran að málið sé ekki tækt til úrskurðar, sbr. e-lið 1. mgr. 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefndina. Kveður varnaraðili sóknaraðila engin gögn hafa lagt fram til stuðnings kröfum sínum.

Áhrærandi varakröfu sína vísar varnaraðili til þess að engin gögn hafi verið lögð fram sem styðji fullyrðingu sóknaraðila um að markaðsverð bréfanna hafi verið annað á kaupdegi en samkvæmt samningi aðila. Geti varnaraðili ekki borið ábyrgð á því að téðir stofnfjárhlutir hafi hækkað í verði eftir að kaupin áttu sér stað. Varnaraðili vísar á bug fullyrðingum um að hann hafi misnotað aðstöðu sína eða upplýsingar á kostnað sóknaraðila. Nefndur stjórnarmaður varnaraðila og B, hafi hvorki haft vitneskju um viðskiptin né kaupverð hlutanna, enda hafi umrædd viðskipti hvorki verið til umfjöllunar í stjórn varnaraðila né hafi nefndur B, verið aðili að nefndum viðskiptum.

V.

Niðurstaða.

Samkvæmt 1. mgr. 3. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, dagsettra 8. júní 2000, geta viðskiptamenn þeirra fjármálafyrirtækja sem aðild eiga að nefndinni snúið sér til nefndarinnar með kvartanir vegna viðskipta við þau. Tekur nefndin til meðferðar kvartanir sem varða réttarágreining milli fjármálafyrirtækis eða dótturfyrirtæki slíks fyrirtækis annars vegar og viðskiptamanns hins vegar, enda sé samningssamband milli aðila, sbr. a-lið 2. mgr. 3. gr. Samkvæmt 5. gr. samþykktanna er það skilyrði fyrir meðferð úrskurðarnefndar að fjármálafyrirtæki hafi hafnað kröfu viðskiptamanns eða ekki hafi tekist að leysa málið með sátt innan fjögurra vikna frá því að viðskiptamaður lagði málið fyrir fjármálafyrirtæki.

Í máli þessu liggur fyrir að lögmaður sóknaraðila óskaði fyrir hans hönd eftir skýringum varnaraðila á kaupgengi í viðskiptum aðila með stofnfjárhluti í tilteknum B, sbr. kaupsamning aðila, dagsettan 14. desember 2005. Hafði sóknaraðili engar kröfur haft uppi á hendur varnaraðila áður en til kvörtunar til úrskurðarnefndar kom. Er því ekki uppfyllt skilyrði 5. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefndina til að unnt sé að taka málið til efnislegrar meðferðar. Verður þegar af þessari ástæðu að vísa máli þessu frá úrskurðarnefndinni. Er þá ekki þörf á að taka afstöðu til kröfugerðar sóknaraðila eða málalíbúnaðar að öðru leyti.

Úrskurðarorð:

Máli sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, fjármálafyrirtækinu F, er vísað frá úrskurðarnefndinni

Reykjavík, 21. desember 2006.

Guðjón Ólafur Jónsson

Geir Arnar Marelsson

Grétar Grétarsson

Gunnar Viðar

Íris Ösp Ingjaldsdóttir